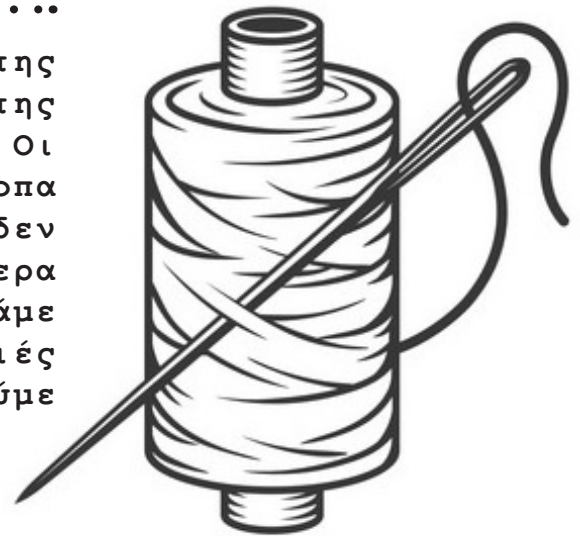

ΑΜΕΣΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΟΥΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΔΟΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗΣ ΣΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

.....

Δεύτερο φθινόπωρο φέτος μετά την έξαρση της πανδημίας, και η ανεπανάληπτη εμπειρία της κρατικής διαχείρισής της συνεχίζεται. Οι δύο επόμενες εβδομάδες που είναι αδιάκοπα κρίσιμες από πέρυσι, όπως μας λένε, δεν έχουν τελειωμό. Αυτοί μιλάνε με νούμερα κρουσμάτων και ποσοστών, εμείς μετράμε ανασφάλειες, φόβους, καταθλίψεις, μοναξιές και αφραγκιές, ενώ παράλληλα ανησυχούμε για τις πιο ευάλωτες ανάμεσά μας.

.....

Τα έκτακτα μέτρα που ανακοινώνονται από το Μάρτη του '20, μοιάζουν να κοντράρονται μεταξύ τους σε ένα διαγωνισμό αιφνιδιασμών και σκληρότητας. Κρατικά lockdown, απαγορεύσεις κυκλοφορίας και συγκεντρώσεων, εγκλεισμοί, πρόστιμα. Μας επέβαλλαν να ξυπνάμε στη σχολική αίθουσα και να κοιμόμαστε στο γραφείο με την εγκαθίδρυση της τηλεκπαίδευσης και της τηλεργασίας. Αναβαθμίστηκε το καθεστώς ελέγχου και καταστολής, καταστρατήγηθηκαν τα προσωπικά μας δεδομένα και το απορρήτο του ιατρικού ιστορικού. Αυτά βαφτίστηκαν με μπόλικη ειρωνεία μέτρα υγειονομικού χαρακτήρα, την ίδια στιγμή που τα νοσοκομεία ήταν απαγορευμένα τοπία, η πρωτοβάθμια περίθαλψη διαλυόταν, δωρεάν μέτρα προστασίας ούτε για αστείο. Στις ήδη άθλιες συνθήκες των φυλακών και των ψυχιατρείων εφαρμόστηκαν επιπλέον

απαγορεύσεις επισκεπτηρίων και προληπτικές καραντίνες-απομονώσεις, ενώ στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι φράχτες που ψήλωσαν, τα νέα αυτόματα συστήματα επιτήρησης και οι κλειδωμένες πύλες, εγκαινιάζουν μια νέα εποχή ελέγχου και διαχείρισης πληθυσμών, διατηρώντας επιτακτική την ανάγκη καταστροφής τους.

Φαίνεται ήδη, πως τα παραπάνω μέτρα, το ένα μετά το άλλο, μονιμοποιούνται. Πρόκειται, άλλωστε, για πασσαρτού μέτρα προστασίας της οικονομίας, διαχείρισης πληθυσμών, πειθάρχησης και αντιμετώπισης εξεγέρσεων. Ας περιμένουμε αναμενόμενα, τα πρωτοφανή σκηνικά που στήθηκαν να αξιοποιηθούν και στην κάθε νέα επόμενη κρίση του κεφαλαίου, όποιου είδους κι αν είναι αυτή.

Δυστοπία είναι η κανονικότητα.

Το πλάνο διαχείρισης της επιδημίας δικαιολογεί την σκληρότητά του, ως υπόσχεση επιστροφής στην πολυπόθητη κανονικότητα. Για ποια κανονικότητα όμως μιλάμε, αυτή των εκμεταλλεύσεων που άλλωστε δεν σταμάτησε ποτέ; Για τη βία της πατριαρχίας στο σπίτι και στο δρόμο; Για τους φράχτες, τα ναυάγια και τις επαναπροωθήσεις των «ανεπιθύμητων»; Για την τρομοκρατία της ανεργίας και της εργασίας; Για τους ταξικούς φραγμούς από δω κι εκεί; Για τα κυνηγητά των αταίριαστων στις πόλεις; Η διαχείρισή της δεν πάτησε απλά πάνω στον υπάρχοντα κόσμο των καταπιέσεων, αλλά τον ενίσχυσε. Η εναντίωση του να φορτωθεί το βάρος της κοινωνικής-ταξικής διαχείρισης στις ίδιες και τις ίδιες, και κυρίως στα πιο υποτιμημένα και αποκλεισμένα κομμάτια της κοινωνίας, είναι η στάση ευθύνης που αναγνωρίζουμε: να καταστρέψουμε αυτόν τον κόσμο.

Καθολικός εμβολιασμός και κρατική πολιτική.

Έτσι, και η τωρινή επιχείρηση καθολικού εμβολιασμού δεν είναι τίποτα άλλο παρά η προσπάθεια κράτους-κεφαλαίου και των κοινωνικών τους συμμαχιών να ξεπεράσουν την κρίση τους με τις λιγότερες δυνατές απώλειες. Είναι οι θεραπείες, οι νοσηλείες, οι καραντίνες, οι άδειες ειδικού σκοπού, οι αναρρωτικές και οι αντικαταστάσεις που κοστίζουν. Ελπίζοντας στο ότι το εμβόλιο μπορεί να περιορίσει όλα αυτά τα έξοδα, η καθολικότητα του εμβολιασμού γίνεται κυρίαρχη κρατική αξία.

Η πρώτη προσπάθεια για αυτό, που γίνεται μέσω πειθούς, δε φαίνεται να λειτουργεί, τουλάχιστον όχι για ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού. Για αυτό επιστρατεύονται τα μεγάλα μέσα, οι κρατικές αξίες πρέπει να μεταμφιεστούν σε ευρύτερες κοινωνικές για να τις ενστερνιστούν μεγαλύτερα κομμάτια. Πληρωμένοι κονδυλοφόροι, λίστες Πέτσα, ιεροκύρηκες του δελτίου των 9, συστημικοί καριέριστες, κομφορμιστές κάθε είδους, επιστρατεύονται για αυτόν τον σκοπό.

Ο καθολικός εμβολιασμός εμποδίζει την μετάδοση, για αυτό είναι κοινωνικό καθήκον, κραυγάζουν. Έτσι ώστε να υπάρχουν λιγότερες αντιδράσεις στους χωροφύλακες, στα πρόστιμα, στα QR code, στις αναστολές εργασίας και στις απολύσεις, στους διαχωρισμούς, στους κανιβαλισμούς και στους νέους ελεγκτές που διαγκωνίζονται για αυτόν το σκοπό. Βέβαια, αυτή η προσπάθεια, να εμφανιστεί ως ηθικό καθήκον ο μαζικός εμβολιασμός, φαίνεται να πέφτει στο κενό, μιας και η κρατική πολιτική της λειτουργίας των γραμμών παραγωγής αδιαφορεί ολοκληρωτικά για τον περιορισμό της μετάδοσης.

Την ίδια στιγμή που αναγκαστικά στοιβαζόμαστε σαν σαρδέλες στα λεωφορεία, συνωστιζόμαστε στις κουζίνες του επισιτισμού και τα εργοστάσια, εξαναγκαζόμαστε να πληρώνουμε τα τεστ από την τσέπη μας, είναι φανερό ότι ο περιορισμός της μετάδοσης είναι φθηνή δικαιολογία από την πλευρά του κράτους για να πετύχει το μαζικό καθολικό εμβολιασμό.

Η μετάδοση και εμείς. Εμβολιασμοί και μείωση της μεταδοτικότητας.

Υπάρχει ένας τεράστιος διάλογος αναφορικά με το αν και κατά πόσο ο εμβολιασμός μειώνει την μεταδοτικότητα του ιού. Θα παρακάμψουμε αυτόν το διάλογο αποδεχόμενοι ότι ο εμβολιασμός (εάν δεν συνοδεύεται από εγκατάλειψη από πλευράς του εμβολιασμένου των μέτρων μείωσης της μετάδοσης) μειώνει τη μετάδοση. Σίγουρα πάντως, με τα συγκεκριμένα εμβόλια, ο ιός δεν πρόκειται να εξαφανιστεί, και με τον εμβολιασμένο να νοσεί και να μεταδίδει, ανοσία της αγέλης δεν μπορεί να υπάρξει.

Ο έλεγχος του ρυθμού μετάδοσης, στο όνομα της αντοχής των από χρόνια διαλυμένων συστημάτων περίθαλψης, γίνεται με πολλούς τρόπους. Εις βάρος ποιων αναγκών θα κρατηθεί μειωμένη η μεταδοτικότητα; Αυτό είναι προϊόν συσχετισμών του κοινωνικού ανταγωνισμού. Εις βάρος των αναγκών μας

ή εις βάρος του ΟΑΣΘ και του κρατικού κόστους μετακίνησης; Με συστήματα ηλεκτρονικής επιτήρησης ή με δωρεάν τεστ, εις βάρος της αυτοδιάθεσης του σώματος με υποχρεωτικούς εμβολιασμούς ή εις βάρος των παραγωγικών αλυσίδων; Οποσδήποτε, προκρίνουμε από το να κλειστούν οι κάτοικοι του Ασπρόπυργου στα σπίτια τους το απόγευμα και η παραγωγή το πρωί να δουλεύει, να κλείσει η παραγωγή το πρωί, με κανονική καταβολή του μισθού, και οι άνθρωποι να κυκλοφορούν ελεύθερα.

Σαν κοινωνικά μέτρα περιορισμού της μετάδοσης εμείς επιλέγουμε μέτρα που να εξασφαλίζουν την συναίνεση της τάξης μας (και όχι του κράτους, του κεφαλαίου και των συμμάχων τους), μέτρα που να μην κινητοποιούν την εξόντωση κάποιων από εμάς προωθώντας το αλληλοφάγωμα. Γι' αυτό, άλλωστε, και επιλέξαμε να παραβιάζουμε τα μέτρα απαγόρευσης του συνέρχεσθαι, παρότι οι συνθήκες της διαδήλωσης μπορεί να αύξαναν την μετάδοση, για να σταματήσουμε την διάλυση της περίθαλψης, για να σπάσουμε την αστυνομοκρατία στις σχολές και τις πλατείες, για να μπλοκάρουμε το τσάκισμα των μεταναστριών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Δεν θέλαμε ποτέ Netflix και την κλεισούρα του σπιτιού. Γι' αυτό συνεχίσαμε να βρισκόμαστε με φίλες και συντρόφισσες ενάντια στο καθεστώς φόβου, διατηρώντας τις κοινότητές μας και τις σχέσεις μας ζωντανές, ενάντια στη νέκρωση του κοινωνικού χώρου και τη φθορά του ελεύθερου χρόνου.

Για τους καινούριους εχθρούς του λαού, υγειονομικές βόμβες, προδότες της αντικής ομοψυχίας.

Ο εμβολιασμός ως ελεύθερη επιλογή, με επίγνωση των ωφελημάτων και των πιθανών βλαβών, ότι δηλαδή πρέπει να ισχύει για κάθε θεραπεία, δεν αρκεί στα αφεντικά. Προσδίδοντάς του ιδιότητες που δεν έχει, μετατράπηκε σε εκβιαστική απαίτηση σε χώρους εργασίας, σε καθήκον αλληλεγγύης, σε αιτία κοινωνικού κανιβαλισμού.

Βρέθηκαν οι νέες ανεύθυνες, οι προδότες της εθνικής προσπάθειας και ενότητας. Για τους "μένουμε σπίτι" χειροκροτητές των κρατικών lockdown της πρώτης φάσης,

που στην πλειονότητά τους σήμερα είναι θιασώτες των καθολικών εμβολιασμών, οι επιλογές των αφεντικών δεν πρέπει να αμφισβητούνται έμπρακτα.

Τα πιστοποιητικά φρονημάτων -υγειονομικής κατάστασης, που απαιτούνται από τη δουλειά μέχρι τον καφέ με φίλες και μοιράζουν καινούριους ρόλους επιτηρητών και αποκλεισμένων, είναι η επιτομή των νέων διαχωρισμών. Ακόμα και τα διαγνωστικά test, που θα έπρεπε να είναι δωρεάν για όσες τα χρειάζονται και για την προστασία της δημόσιας υγείας, χρησιμοποιούνται ως πρόστιμα για εμβολιαστική πειθάρχηση.

Διαχωρισμοί που έρχονται να προστεθούν σε άλλους γνωστούς, έμφυλους, φυλετικούς, ταξικούς...

Διαχωρισμοί που οι βρυκόλακες των πατριωτικών και θρησκευτικών κύκλων φροντίζουν να διαιωνίζουν, εξασφαλίζοντας για τους ίδιους προνόμια που αφαιρούν από τις ζωές άλλων, ενισχύοντας τώρα μισαλλόδοξα πάθη που στην ουσία στηρίζουν τις εμβολιαστικές υποχρεωτικότητες.

Ο κορονοϊός είναι ευκαιρία για να διαλύσουν κι άλλο την υγεία.

Οι αποκλεισμοί, έμφυλοι, φυλετικοί, οικονομικοί, κοινωνικοί, ήταν και είναι η πραγματικότητα της κρατικής περίθαλψης. Στην ήδη άθλια κατάσταση, η κρίση του κορονοϊού έρχεται να λειτουργήσει σαν όχημα περαιτέρω αναδιαρθρώσεων.

Με πρόσχημα τον κορονοϊό, οι διοικήσεις έκλεισαν τα περισσότερα περιφερειακά ιατρεία, όπως και τα τακτικά εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων. Οι ασθενείς που είχαν να πληρώσουν κατευθύνθηκαν στον ιδιωτικό τομέα, οι παθήσεις των υπολοίπων επιδεινώθηκαν. Τα κρατικά νοσοκομεία ανέστειλαν όλες τις λειτουργίες πλην των επειγόντων, ενώ ο ιδιωτικός τομέας δεν αναλάμβανε περιστατικά covid. Ακόμα, ο ιδιωτικός τομέας, διαγνωστικός και θεραπευτικός, υπεραναπτύχθηκε σε ένα χώρο που έρχεται τώρα και θεσμικά να καταλάβει.

Οι ασθενείς που νοσηλεύτηκαν μέσα στο διάστημα της πανδημίας, κατάλαβαν το ότι

έλλειψη προσωπικού σημαίνει απώλεια ζών, τα δυσανάλογα υψηλά ποσοστά θνητότητας είναι αψευδής μάρτυρας. Τα εμβολιαστικά κέντρα, μηχανισμοί πλέον υποχρεωτικών εμβολιασμών, απέσπασαν επιπλέον προσωπικό από ζωτικές για ασθενείς λειτουργίες της περίθαλψης, μιας και δεν έγινε ούτε μία πρόσληψη για αυτά.

Οι αναστολές, λόγω ανυπακοής στην υποχρεωτικότητα των εμβολιασμών, διαλύουν ένα κομμάτι ακόμα της περίθαλψης, δίνοντας βορά το χώρο στον ιδιωτικό τομέα, τις νέες εργασιακές σχέσεις και την επέκταση των εργολαβιών και σε νέα πεδία. Όσο για τα μέτρα προστασίας: εργαζόμενοι χωρίς τεστ με το πρόσχημα του εμβολιασμού, στενές επαφές κρουσμάτων χωρίς καραντίνα. Κατά τα άλλα, να εμβολιαστούν υποχρεωτικά οι υγειονομικοί για να μειωθεί η μεταδοτικότητα. Και βέβαια, η απίθανη εργασιακή, σωματική και ψυχική, πίεση της πανδημίας φορτώθηκε πάλι στις ίδιες πλάτες, αυτές των χαμηλά στην ιεραρχία εργαζομένων, χαρίζοντας δόξα και προβολή στους διάφορους «υγειονομικούς» τηλεοπτικούς covidο-αστέρες.

Οι κοινοί αγώνες εργαζομένων και εξυπηρετούμενων της περίθαλψης, ενάντια στις διακρίσεις και τους αποκλεισμούς, για την υλικότεχνική στήριξη της περίθαλψης, ενάντια στις εργασιακές σχέσεις λάστιχο, ενάντια στις αναστολές της υποχρεωτικότητας, ενάντια στις εργολαβίες, δεν είναι παρά κομμάτι του αγώνα για την καταστροφή του κόσμου του ανταγωνισμού και της κυριαρχίας.

**ΕΙΤΕ ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ
ΕΙΤΕ ΠΑΛΙΑΚΟΙ,
ΣΤΑΖΟΥΝ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟ
ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΙ.**

**MULTI CULTI ΑΓΩΝΕΣ
ΑΝΤΙΘΕΣΜΙΚΟΙ.**

**ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΙ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ
ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑ LOCKDOWN.
ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΝΑ
ΚΑΝΟΥΜΕ BLACK OUT.**

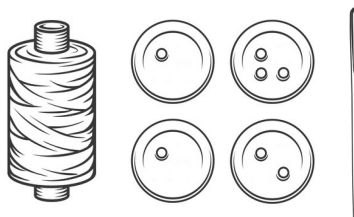
**ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ
ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ.**

**ΤΕΣΤ, ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ,
ΜΕΣΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ,
ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΔΩΡΕΑΝ.**

**ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΧΩΡΙΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ,
ΕΜΦΥΛΟΥΣ, ΦΥΛΕΤΙΚΟΥΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ.**

**ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΙ, ΣΚΑΝΑΡΙΣΜΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ...
ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΔΕΞΙΟΙ
ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ.**

.....

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓΩΝΑ ΑΝΩ ΠΟΛΗΣ

συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20:30

πλ. Κουλέ Καφέ

anopoli.espivblogs.net | anopoli@espiv.net

.....